

DA, PREGĂTIRE! DAR — oricum și oriunde — NUMAI ATÎT?...

Cu Universitatea Craiova, a cărei plecare în Irak a fost recent anunțată, numărul echipelor noastre de Divizia A care au întreprins în această iarnă turnee peste hotare se ridică la 14.

Cifra impresionantă — record absolut — explicabilă pe de o parte prin prestigiul pe care și l-a cucerit în ultima vreme fotbalul românesc (cele mai multe turnee au fost perfectate CA URMARE A UNOR SOLICITĂRI primite de peste hotare) iar pe de altă parte prin orientarea federației de a renunța, timp de doi ani, la turneele ale loturilor reprezentative (ceea ce ducea de regulă la descompletări ale echipelor de club cărora le erau luați — firesc — ce mai buni jucători) în favoarea turneeelor de club.

Logica acestor deplasări este simplă: e vorba de turnee al căror principal scop îl constituie PREGĂTIREA PENTRU VIITORUL SEZON, ceea ce face ca, în mod firesc, numeroasele „caravane” ale echipelor noastre, ca și ale altor formații europene, să se îndrepte spre zonele cu condiții atmosferice mai propice jocului, în timpul iernii, decât la noi. De aceea, se merge în Orientul Apropiat, în Africa de Nord, în țările mediteraneene, pe continentul sud-american, ajungându-se chiar și în Australia, cum s-a întâmplat în iarna trecută cu lotul nostru olimpic. Turnee ca cele întreprinse de Steaua, Sport Club Bacău, Progresul, U.T.A., Steagul roșu, Politehnica Iași, Petrolul au purtat această amprentă tipică și de aceea opinia publică de la noi le-a și privit ca atare. Victoriile obținute n-au fost supralicite iar înfringerile nu li s-au dat proporții dramatice, un 0-3 al băcăuanilor în Liban sau un 1-2 al steleștilor în Iran, plasându-se nealarmant în contextul altor rezultate, firești în raportul general valoric dintre fotbalul românesc și cel din țările respective.

Trebuie să distingem însă, în complexul celor aproape 20 de deplasări ale echipelor românești pe alte meleaguri în iarna care se încheie, și citeva TURNEE CU O TENTĂ EVIDENT DIFERITĂ. Este vorba despre deplasările lui Dinamo și Rapid în America de Sud, în primul rînd.

Orice s-ar spune, o deplasare în America de Sud, în Brazilia în special, nu poate fi taxată drept UN SIMPLU TURNEU DE MECIURI DE ANTRENAMENT (pentru așa ceva s-ar putea pleca mult mai aproape, în Grecia sau Liban, de pildă), mai ales că practica ultimilor ani arată că nici impresarii turneeelor intercontinentale nu acceptă cheltuielile și riscurile unor asemenea întreprinderi, doar de dragul de a oferi uneia sau alteia din echipele europene condiții mai bune de antrenament.

Este o nuanță pe care a reliefat-o și confratele nostru Aurel Neagu în „Sportul” din 24 februarie, scriind „ceea ce contează atunci cînd dorim o consacrare internațională a fotbalului nostru este nivelul la care o echipă fruntașă de club se poate prezenta la EXAMENE SEVERE, CU FORMATII CONSACRATE ȘI LA EXAMENE FOARTE SEVERE, CUM ESTE UN TURNEU ÎN BRAZILIA” (sublinierea noastră).

Și cum, în timpul iernii europene, continentul sud-american devine o adevă-

rată bursă a confruntării valorilor, cum majoritatea partidelor se dispută în cadrul unor cupaje sau turnee tradiționale cu participare internațională, cum atenția opiniei fotbalistice europene se îndreaptă în mod firesc în acest răstimp spre America de Sud, atît de vizitată de echipe din diverse țări, cum înșiși adversarii de acolo (un Universitario Lima, un Vasco da Gama, un F.C. Sao Paulo sau F.C. Portuguesa) nu sînt echipe de antrenament, rezultă că turneele întreprinse aici les, prin forța împrejurărilor, din limitele stricte ale „pregătirii pentru noul sezon”, căpătînd niște contururi deosebite.

Adică, un atare turneu angajează direct prestigiul clubului care-l întreprinde și — de ce n-am spune-o — însuși pe cel al fotbalului din țara pe care o reprezintă. Dacă am aminti doar „tam-tam”-ul făcut în Brazilia pe tema suitei de 13 meciuri în care Portuguesa n-a cunoscut înfrîngerea în această iarnă sau faptul că meciul lui Dinamo București cu Sao Paulo a fost transmis pe opt posturi de televiziune, și tot ar fi destul pentru a conchide că într-un turneu sud-american și unul în Congo sau Liban nu poate fi pus semnul egalității. Și acest „egal” nu poate fi pus, apreciind lucrările în primul rînd din unghiul responsabilității cu care trebuie privită o astfel de acțiune. A te angaja într-o asemenea întreprindere, presupune gîndire matură, analiză serioasă, cîntărirea judicioasă a beneficiului și pasivului cu care te poți întoarce. Probabil că așa a privit lucrurile clubul Steaua, de exemplu, cînd nu s-a angajat în această iarnă într-un turneu sud-american care i se ofere.

Credem că tehnicienii și conducerea echipei militare n-au, la această oră, nici un regret în materie...

După cum, antrenorii și conducerea lui Rapid regretă, probabil, că n-au reflectat asupra recomandării făcute de F.R.F., care, atenționînd clubul asupra dificultăților și implicațiilor turneului, l-a invitat să facă o analiză realistă a potențialului echipei...

Subliniem însă că problema nu se pune numai deocînd sub aspectul rezultatelor, ci și al comportării, detașată de cifre.

Dacă aceste rînduri ne-au fost inspirate în principal de pagina sud-americană a activității echipelor noastre în acest intersezon, iată că, din păcate, elemente noi se adaugă argumentării pentru un plus de seriozitate în abordarea turneeelor.

Turneul Politehnicii Iași în R.A.U. (al doilea, după cel din Ghana), într-o perioadă cînd pregătirile sînt în mod normal într-un stadiu foarte avansat, se încheie cu un bilanț foarte slab, dacă-l privim sub raportul valorii internaționale a fotbalului întîlnit și al locului pe care Poli îl deține în campionatul României. La fel, cele două meciuri ale lui F.C. Argeș în R.D. Germană (0-9!) nu pot scăpa unei observații critice ascuțite, scuza perioadei pregătitoare nemaiputînd opera acum, în preziua reluării activității oficiale.

Iată fapte care ne îndeamnă să socotim că — în această iarnă — din însuși recordul în sine al întreprinderii de turnee peste hotare, de către 14 echipe divizionare A, putem trage în continuare învățăminte.

Radu URZICEANU

DIALOG UTIL: F.R.F. — SECȚIILE DE FOTBAL

Federația de fotbal a invitat în zilele de 1 și 2 martie reprezentanți ai secțiilor de fotbal din cadrul echipelor divizionare A și B pentru o constatarea de lucru. Ședința a programat unele materiale informative privind multiplele obligații ce revin secțiilor de fotbal, rolul lor în organizarea sezonului competițional, precum și pregătirile necesare în vederea îmbunătățirii procesului de instruire sub toate aspectele: tehnic, organizatoric, educativ. În programul celor două zile au figurat următoarele materiale:

„Biroul secției de fotbal, atribuțiile și îndatoririle sale”, referent Ion Balas, vicepreședinte al F.R.F. A fost un material complet și analitic, care a punctat datoria esențială a biroului secției de fotbal de a analiza cu competență și spirit obiectiv munca antrenorilor, de a coordona activitatea centrului de copii, de a discuta și aproba calendarul intern și extern de jocuri. Toate îndatoririle biroului, s-a precizat, trebuie canalizate exclusiv în sfera administrativ-organizatorică, delimitată strict de obligațiile profesionale ale antrenorilor (alcătuirea formației, instruirea tehnică, tactica de joc).

„Eficiența instruirii, obiectiv fundamental al muncii biroului secției” a constituit altă

temă a ședinței, prezentată de profesor universitar Ion Șiclovan. În continuare, dr. Dumitru Tomescu, medicul lotului reprezentativ a dezbătut o problemă de mare interes și actualitate în fotbalul intern și internațional în referatul intitulat: „Recuperarea, problema de bază a sporirii capacității fizice a fotbalistilor; mijloace practice moderne de realizare”. Constatăm că la mai înglobat două comunicări prezentate de Florea Tănăsescu, secretar general al F.R.F. și Mircea Sămăreanu din secția internațională, intitulată: „Activitatea organizatorico-financiară a secțiilor de fotbal, instrucțiuni cu privire la disciplina de plan financiar” și respectiv „Alcătuirea programului internațional, rolul și atribuțiile secțiilor de fotbal în această direcție”.

Referatele prezentate au fost minuoase și instructive, dar din luările de cuvînt ale participanților au reieșit unele aspecte negative și greutăți care grevează buna desfășurare a fotbalului la nivel de club.

În încheierea ședinței, tov. Mircea Angelescu, președintele F.R.F., a subliniat existența regretabilă a unor concepții înguste, protejate de norme depășite, care mai

dăunute încă în fotbalul nostru, sufcind inițiativele federației. În continuare expuneri, președintele F.R.F. a jalonat principalele preocupări ale forului conducător în fotbal: • necesitatea perfecționării cadrelor conducătoare din cluburi a căror avansare va fi condiționată de absolvirea unor examene; • studierea unui proiect de înființare, după modelul Diviziei A, a unui colegiu permanent al reprezentanților secțiilor echipelor divizionare B, cu posibilitatea eventuală a unei unificări a celor două colegii; • necesitatea desființării gratuităților; • consolidarea materială și organizatorică a cluburilor; • perfecționarea în continuare a regulamentului de transferări; • îndrumarea și controlul cu eficiență maximă a fondurilor destinate copiilor și juniorilor; • renunțarea la sancționarea publică a arbitrilor de fotbal, în scopul consolidării unui prestigiu necesar; • reglementarea angajamentelor antrenorilor de Divizia B, în sensul respectării obligatorii a unei norme întregi.

S-a expus dezaprobarea F.R.F. față de desele schimbări de antrenori și față de abuzurile unor secții de fotbal care legitimează nejudicios jucători, fără a le acorda ulterior dezlegarea prednă.

aparent, nevinovatele încălcări ale disciplinei, ale normelor de conduită în societate.

Experiența de viață ne-a mai demonstrat, nu o dată, că în umbra principalilor acuzați stau și alte personaje, uneori antrenori și conducători lipsiți de exigență și fermifate în activitatea lor, alături de colegi de muncă și sport ce adoptă o atitudine de pasivitate sau diverși chi-biți inițialiți pompos „suporterii ai echipei”. Logic, un asemenea mod de a munci, o asemenea optică, fundamentată greșită, dăunează mult fotbalului.

Considerînd că cei doi jucători vor trage maximum de învățăminte din cele înțelmate, întrebările rubricii noastre „Ce părere aveți?” li acordăm azi investi-tura unui apel la permanentă meditație, adresat tuturor celor ce activează în domeniul fotbalului și acelor care iubesc cu sinceritate acest sport.

Stelian TRANDAFIRESCU

CE PĂRERE AVEȚI?...

rei sancțiuni: scoaterea din lotul echipei de fotbal Portul a jucătorilor amintiți și suspendarea lor din activitatea sportivă pe termen de un an. Cererea de ratificare a suspendării înaintată de cei în drept, se află acum la Comisia de Competiții a F.R.F. și urmează a i se da curs favorabil.

Dezbaterile ce au avut loc pe marginea actelor huliganice săvîrșite au fost incri-

balistilor, pe ici, pe colo, lasă încă de dorit. Cînd facem această afirmație ne referim în mod expres, la latura activității de prevenire a abaterilor, latură pedagogică esențială, mai puțin prezentă în sfera tuturor factorilor de răspundere. Nu spunem nici o noutate dacă afirmăm că, de regulă, gravele abateri nu sînt altceva decît urmarea firească a insuficienței opinii față de micile și,

Carnet
FOTBALUL
PRODUCTIV

de EUGEN BARBU

Nimic nu mai amintește primăvara acestei ierni care s-a reinstaurat în drepturi cu tot bagajul ei alb. Duminică, scriu ziafele, începe Cupa României, competiția K.O., foarte interesantă pentru formațiile aflate în periferiile categoriilor, prilej de deplasări și chinuri pentru seniorii primei Divizii. În meciurile amicale se întrezăresc unele lucruri: Rapidulețul schiocpăta mai ales la capitolul moral. Turneul brazilian nu a prea priit Realului Gîulești și pentru ivirea unor conflicte latente în sinul formației. Scorul tras de păr cu Odra Opole nu e concludent, desigur, dar s-au petrecut cîteva fapte demne de a fi consemnate: a apărut Dan în linia de fundași și a dispărut proaspătul afirmat Nijă. Ce se ascunde de fapt sub aceste mișcări secrete? În poartă, după o gafă caracteristică, Răducanu a fost trimis în pensie, după numai 25 de minute de joc. Micuțl Rică nu se lasă de loc de-ale lui, antrenorii, oricum, profilă de jocurile pe care Tammango le face și o să ne trezim că la națională nu o să avem portar în formă.

Celelalte echipe stau calm în cantonamente. Dinamo, la Brașov unde a înfruntat pe Steagul roșu care a jucat de la egal la egal cu liderii de toamnă, scoțînd un 2-2 de justete, cum se spune. Progresul arată suporterilor săi că trebuie să lase orice speranțe, deoarece echipa aceasta nu posedă înaintare și că nici măcar la Galați nu pot înflori nicași promisiuni. Steaua, cu Constantin în postură de antrenor doi, nu spune nici ea mare lucru, deși aici s-ar putea vorbi de o recuperare: Coman care a devenit titular fără mari emoții. Iată că se poate evada de sub aripa lui Bachus cînd există puțină voință...

Cam alt, dar să ne întoarcem la o problemă de strictă actualitate, produsă de încasarea unor drepturi: acelea cuvenite pentru participarea la Campionatul Mondial. Suma e frumusea, chiar foarte frumoasă. Din păcate, Federația de specialitate neavînd autonomie financiară nu poate beneficia de ceea ce a produs, lucru destul de curios la urma urmelor. Înțelegem că și fotbalul a fost ajutat la rîndul său cînd a trebuit și că a înghițit destui bănișori și că acum se ochiță de datorii mai vechi, dar după mintea mea cea de pe urmă, tocmai acum, această sumă, repet, frumoasă, ar trebui investită în multe lucruri pentru a se facilita un progres pe care-l ghicim cu toții. Am văzut duminică filmul meciului Dinamo — Sao Paulo. Trebuie să spun cu mină pe inimă că mi-a plăcut mai mult echipa noastră și asta nu numai din motive lesne de înțeles. Era în joc albilor o nonșalanță pe care nu o șiam decît de puțină vreme. Se dusesse pe apa sîmbetei fiurul acela că se joacă în fața unui public străin. Băieții din Ștefan cel Mare zburdau pe gazonul cam ciufuit al gazdelor ca și cînd s-ar fi aflat în Parcul Copilului. Rezultatul nu m-a impresionat deși am văzut trei goluri de zile mari (între care unul și al Moxului), m-a impresionat, repet, prezența de spirit a dinamoviștilor. Ori aici vreau să ajung: nu s-ar putea ca suma obținută să fie investită într-un fel de casă de impresariat internațional care să fie girată de federația noastră și nu de un oarecare Zăcours care acordă Benficăi 14.000 dolari de meci și campionilor noștri numai 550! Diferența vorbește de un dispreț prea mare pentru ca noi să nu-l luăm în seamă și-atunci de ce să pierdem bani cînd putem să-i cîștigăm? Dinamo a lăsat o impresie excelentă în Brazilia, să profităm și să ne tocim pentru turneele angajate, să cerem prețuri meritate pentru că nu știm dacă într-o înființare directă Benfica — Dinamo, români nu ar fi cei care ar învinge la ora asta! Și-atunci? Îl mai lăsam pe Zăcours să facă avere? Avem noi atîția gologani în valută încît să renunțăm la fotbalul productiv? Trebuie profitat de bunul renume încropit anul acesta, mai ales din pricina Mexicului și să stăruim pe linia începută.

Pe scurt, să contribuim la nașterea fotbalului productiv. Cifrele arată, mi s-a spus din surse sigure, că autonomia cluburilor nu a fost un eșec, cum se bănuia, dimpotrivă. Și dacă nu a fost un eșec, cine stă și se uită cum nu ne putem urni mai departe pe calea asta bună a turneeelor mai numeroase, a încasării de sume altădată astronomice pentru noi?